

BUDGET ESTIMATES FOR 1967-68—DEMANDS FOR GRANTS

DEMANDS Nos. 2, 7, 8, 33, 38, 42, AND 51.

Sri B. RACHAIAH (Minister for Revenue and Forests).—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move:

“That a sum not exceeding Rs. 2,66,52,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1968, in respect of ‘Land Revenue’.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved on the recommendation of the Governor:

“That a sum not exceeding Rs. 2,66,52,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1968, in respect of ‘Land Revenue’.”

The other Demand *viz.*, Demand Nos. 7, 8, 33, 38, 42, and 51 are deemed to have been moved and are open Debate.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ 2, 7, 8, 33, 38, 42 ಮತ್ತು 51 ನೇ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದ ಅಥವಾ ಬೇಡಿಕೆ ಈ ದೇಶದ ಮುಂದೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಳೆದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರದ್ದುಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಕೂಡ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ರಚನೆಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಸಬ್-ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದುಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೇತರ ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಅಂದರೆ ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ, ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ ನಣಿ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಂದಾಯ ರದ್ದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವಿದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅನೇಕ ವಾದಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏಕೆ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಯಾರೋ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ರದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಗಳು, ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು, ನಣಿ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಮೇಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ, ನಣಿ ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಮೇಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ರೈತರ ಮೇಲಿರುವ ಕಂದಾಯ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಅವರಿಗೇಕೆ ರಾಫೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಾದ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದುವಾದ ಏನೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಯಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು, ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದಾದರೆ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ರೈತರ ಇಡಲು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನಾಗಲೀ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನಾಗಲೀ ಅಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ಅವರ ದಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ

ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದ್ದರಿಂದ ಕೃಷಿ ವರಮಾನದ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಭೂಕಂದಾಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೂಡ ವಾದವಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವ ಕಾಲದಿಂದ ಯಾವ ರಾಜ ಅಥವಾ ಯಾವ ಪಾಳೆಗಾರರಿಂದ ಬಂತು? ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸವೇನು? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ರೈತ ಸೇಂಗ, ಜೋಳ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಫಸಲು ಅವನ ಕೈಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬಾರದೇ ಇರಲಿ, ಪಕ್ಕಾ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ತತ್ತ್ವವೇನಿದೆ ಅದು ರಾಜಕುಂಡ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಸೇಂಗ, ಜೋಳ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 20 ಎಕರೆ ಬಾಸಗಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಜಮೀನು ಎಂದು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬೇರೆ ಫಸಲುಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವಾಗ 40 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಅಸೆಸ್ ಮಾಡುವುದು, ಅಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಸಿದ್ಧ ಹೋಗುವುದು. ಎಚ್ಚರವಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮವರು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅಳತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಉಪ್ಪಾಗಿದೆ, ಹುಳಿಯಾಗಿದೆ, ರುಚಿ ನೋಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಳಿಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂದೂವರೆ, ಎರಡೂವರೆ, ನಾಲ್ಕು ವರೆ ಎಂದು ರಿ-ಅಸೆಸ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಇದು ನಮ್ಮವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ರಿ-ಅಸೆಸ್ ಮೆಂಟ್. ಇದರಿಂದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ಬೇಕು, ನಾವು ಕಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯಾಗಲಿ, ಆಗದಿರಲಿ, ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ರೈತರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದು, ರೆಮಿಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಾತಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕ್ರಮವೂ ಇಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇನ್ನೂ 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯದ ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ರೆಮಿಷನ್ ಮಾಡುವುದು, ರೈಷ್ ಅಪ್ ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಭೂಮಿ ಕಂದಾಯದಿಂದ ನಮಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷ 1967-68ನೇ ಸಾಲಿಗೆ 6 ಕೋಟಿ 86 ಲಕ್ಷ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 4 ಕೋಟಿ 54 ಲಕ್ಷ 16 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಿವೆನ್ಯೂ ಎಸ್ತಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 64 ಲಕ್ಷವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಮೊದಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಸೂಲಾತಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ 6 ಕೋಟಿ 86 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಂದಾಜು ಉಪ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ 1965-66ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿನ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 3 ಕೋಟಿ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಮಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಆದಾಯದಷ್ಟಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆದಾಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು, ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಿರುಕುಳ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಂಬ ಭಯಕ್ಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವರಮಾನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ ಎಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ,

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

ಇದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದು. * ಅದು ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ಅದನ್ನು ಮೊದಲೇ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲವ ಕಂದಾಯವೇನಿದೆ, ಬೆಳೆಯಾಗಲ, ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಇರಲಿ ಕಂದಾಯ ಮಾತ್ರ ತರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮನೆಯ ಎತ್ತುಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಹರಾಜು ಆಗುತ್ತವೆನ್ನುವ ಕಾನೂನು ಏನಿದೆ ಅದು ಮೊದಲು ಹೋಗಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಬರಬೇಕು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಟೀಕಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಾಕಿ ಅಂದರೆ 4 ಕೋಟಿ 54 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈಗ ಪುನಃ 2 ಕೋಟಿ 64 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಸೆಸ್ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಸೊರಬ—ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಸೇರಿ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಾಕಿ ಎಂದು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೊಸ ಕಂದಾಯ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಸರ್‌ಥಾರ್ಜು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಂದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಾತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಈಗಿನ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಅದು ದೌಖಾನ್ತಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದು. ನಾವು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಣುಕುಗಳಾಗಿ ಇರಬಾರದೆಂಬುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಇನಾಂ, ಜಹಗೀರು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ದರಖಾಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದರಖಾಸ್ತು ದಾನದ ದಿನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಭೂಧಾನ ನಮೂನೆ ಮಾಡಿದರು. ಭೂ ವಿತರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸೇರಬೇಕು, ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನು ಅವನಿಗೆ ಇರಬೇಕು, ಯಾವ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಇರಬಾರದು, ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಅಂಶ. ಅದು ಮೊದಲ ಮಾತು. ನುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರೂ 2-2 ಎಕರೆಯಾದರೆ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಅವರು, 4 ಎಕರೆ ಯಾದರೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ, 10 ಎಕರೆಗಳಾದರೆ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಯಾರದೋ ಜಮೀನು ಇದ್ದಹಾಗೆ ಬರೆದು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ! ಜೊತೆಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಜನಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಹುಕುಂ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಅನೇಕರು ಪಡೆದುದೂ ಉಂಟು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಗರಹುಕುಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದರಖಾಸ್ತುಗಳು ಫಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ, ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನಾದರೂ ತಕರಾರುಗಳು ಬಂದರೆ ಅಂತಹ ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ 10-12-14 ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯದವರಿಗೆ ಫೈನ್ ಹಾಕಿದ್ದೂ ಉಂಟು.

2-30 P.M.

ಮಿಸೇರೇನಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಫೈನಿಸಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ತಕರಾರು ತಪ್ಪು, ಬಗರ್ ಹುಕುಂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳು ಇವೆ. ಗೋಲ್ಡ್ ಮೋರ್ ಫಂಡ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೊಂದಲವನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಹಿಂದೆ ಈ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೋರ್ ಫಂಡ್

ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರೈತರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗೇಗೌಡರು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆ ಜಮೀನುಗಳು ಇನ್ನೂ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರು; ಮತ್ತು ಆ ಜಮೀನು ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಫೋಡು ಸರ್ವೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಮಿಯ ನೀತಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನಾಗಲಿ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ದರಖಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದರಖಾಸ್ತು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದು ಆ ಒಂದು ಜಮೀನಿನಿಂದ ಅವನು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅವನೇ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳುಮೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಆ ರೈತನಿಗೆ ಬಾತಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಫೋನ್ ರೀಫಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮಂಜೂರು ಆಗದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ದರಖಾಸ್ತು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಕರಾರು ತಪ್ಪೆಯೆಲ್ಲರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹುಕುಂ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಆಯಾ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಬಾತ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಷಟ್ಪಾದಾರರು, ಅದನ್ನು ಪೂಜಾರಿಗಳು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ರವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಈ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ 2 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಜರಾಯಿ ಗೇಣಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮುಜರಾಯಿ ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ಎಪ್ಪಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಪೋತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನು ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ಸಾಲದ ಸವಲತ್ತು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ರೈತ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಡುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಇಂಥಾ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನು ಸಹಸ್ರಾರು ಎಕರೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಬೇಗ ತಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕರಡು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದರೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಅದೇನು ದೇವರ ಉದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಥವಾ ರೈತರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಇದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಾವು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಪೋತ್ತು ಮುಜರಾಯಿ ಗೇಣಿದಾರರು ಏನಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದು ಅನಾಗರೀಕ ವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಸವಲತ್ತುನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸ್ವಾಂಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಎದ್ದಿದೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೋ ಎನ್ನೋ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವನ್ನು ಕೊಡದ ಹಾಗೆ ಜನಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸರೋಲ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿನದಿಂದ ಅದು ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ಎಲ್ಲಾ ಲೆಖ್ತ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೇಲ್ನೋಡ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೊಸ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ, ಅಂಥ ನಿಯಮಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಟಾಗಳನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಡಿದು, ಕಡಿದು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾವರೂ ವಯಸ್ಸಾಗಿಯಿರುವವರು ನೌಕರರು ಹಿಂದೆ ಮರನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದು ಬಂದಿರುವವರು ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಡಗದ್ದೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ 15-20 ಮೈಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಅರಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಬಯಲು ಸೀಪೆ ಕಂಡಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಡೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅದರ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ 30-40 ಮೈಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಧ್ವಂಸವಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 20 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಆಯಿತು. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸಾಗವಾನಿ ಮರವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೋಸ ನಡೆದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಲೆಬಾಳತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಮರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಟಾಗಳನ್ನು ಸಾ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ. ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಏನೂ ರಾಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಂಧದ ಮರ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಗಂಧದ ಮರದ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ನಡೆದಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕಾಡು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಡು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ ನಾಟಾ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಟಿಂಬರ್ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಇದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅದರ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗರಗ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಮರೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಾಯಿಲ್ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ನಾನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೃಹದ್ದರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರನಾಡಿಗೆ ಕೆಲವು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸವಲತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮಗಳ ಹತ್ತಿರ ಮನೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗೋವಾಳ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳುವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಮಿಷನರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ರೈತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೃಷಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಊರಿನಿಂದ ದೂರ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ

ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಎರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಪಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರಿನಾರಾಯಣ್ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಹೇಳಲು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತ ಜನ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಗೋಮಾಳದ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಜಮೀನಿಗೋಸ್ಕರ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವೇಚನೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಾರ್ಥಿ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಡಿದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನು ಅಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನು ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ನಂತರ ತಕರಾರು ಬರುತ್ತದೆ. ಟಿ.ಟಿ. ಹಾಕುವುದು ಎವಿಷನ್ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಖೇತರಿಗೂ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಜಮೀನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವೇತನ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಗ ಅದೇ ಒಂದು ಪಂಗಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯ ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲಸ ಬೇಕು, ಜನರು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನಾಂ ಅಬಾಲಪನ್ 1957ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. 10 ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಯಾರು ಅಕ್ಯುಪೆಂಟ್ಸ್, ಯಾರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಿಗದಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎನ್‌ಕ್ಯೆಪ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಚೆನ್ನೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಚೆನ್ನೈ ಕೇಸ್‌ಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೈ ಕೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡದೆ ಅಕ್ಯುಮುಲೇಟ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವವರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಜಮೀನು ರೈತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ರೈತರಿಗೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನು ಯಾರದು ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಈಗ ಹೋಗತಕ್ಕ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು 10 ವರ್ಷವಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಮುನಿಸಿಪಲ್‌ಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನಿಮಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್)

ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಸಲ್ಪಡಬೇಕೋ ಅವು ಸಲ್ಪವ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದರೆ ಗೇಣಿದಾರ ಗೇಣಿದಾರನಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಭೂ ಮಾಲೀಕ ಭೂ ಮಾಲೀಕನಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸಾಗರ ರಸ್ತೆ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸನಗರ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಒಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈಗ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಂಥ ಕಾಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬೇಕಾದಂಥ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್. ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಪರಿಣತರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಗಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯ. ಕೊಯಲುಮತ್ತೂರು ಮತ್ತು ಡೆಹರಾಡೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೂ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬರೀ 'ಹೋಪ್ಸ್' ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದೀರಿ.

Sri A. R. BADRI NARAYAN.—We are living in hopes.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You are an incurable optimist !

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್.—ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾಡು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇಂಥ ಖಾಸಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಫಾರೆಸ್ಟನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಫಾರೆಸ್ಟನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಯ ಮಿತಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಗೋಮಾಳಗಳು, ದನಗಳು ಮೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಇದನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ ವಾದುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಡಹಾಕ್ ಆಗಿ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನ ಹಿತದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಂದು ಅಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು, ಇದಾಗಬಾರದು. ಈ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ರ‍್ಯಾಷನ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ

ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ಜನ ರೈಸ್‌ರ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯದ ಹೋರಾಟವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಂದಾಯದ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಅನುಷ್ಠಾನವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಇರಬೇಕು, ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಕಂದಾಯ ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಪಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವವನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸೌನವಾನದ ಆಳತೆ ಎಲ್ಲಾ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ. ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—30-35 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಿಂದೆ ಕಂದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಬದರೀನಾರಾಯಣ್.—ಆಗ ಭತ್ತದ ಧಾರಣೆ ಎರಡು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 14 ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಇರುವವರು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ತಕರಾರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

3-00 P.M.

ಆನ್-ಅದರಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಯುಪೇಷನ್ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದೇ ದರಬಾಸ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವದಿಂದ ಭೂಮಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಬಲವಂತವಾಗಿ ಜಮೀನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜಮೀನು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಕೇಳದೆ ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1967ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ವಜಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವರು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೇ, ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಡ್ಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಚರಿತ್ರೆ ಮೊದಲೇ ಜಮೀನು ತೆರಿಗೆ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ತೆರಿಗೆಯಾದರೂ ಒಲ್ಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಈನ್ ಗುಡ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಜಮೀನಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಹಾಕಿದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜಮೀನುದಾರರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಜಮೀನುದಾರರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬಹುದು, ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ)

ಅಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ದೊರೆಯುವ ಏಕೈಕ ಬಾಬು ಜಮೀನು ಕಂದಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಮೊದಲು ಬೆಳೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕರನ ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತವಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ, ಕಂದಾಯವನ್ನು 1890ನೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಫಲವತ್ತಾಗಿರುವಿಕೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಪರಮಾವಧಿ ದರ ಏಷ್ವಿದ ಎಂದರೆ ಖುಷ್ವಿಗೆ ರೂ. 0-1-6 ನಿಂದ 2-12-0, ತರೀಗೆ ರೂ. 3-8-0 ಯಿಂದ 14-4-0, ಬಾಗಾಯ್ತುಗೆ 7 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿಧಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವುದು ಅನ್ಯಾಯ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ನೋಡೋಣ. 1881-82 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಒಟ್ಟು ವರಮಾನವಾದ 108.51 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ 70.21 ಲಕ್ಷ ಅಂದರೆ 64.7 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇತ್ತು. 1961-62 ರಲ್ಲಿ ಅದು 4.95 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನು, ಅಂದರೆ 9,101.8 ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯ 459.88 ಲಕ್ಷವಿತ್ತು. 1965-66ರಲ್ಲಿ 4.21ಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು ಅಂದರೆ 12,258.59 ಲಕ್ಷವಿತ್ತು. ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯ 516.34 ಲಕ್ಷವಿತ್ತು ಕಂದಾಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಆಗುವ ಖರ್ಚು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ 1963-64ರಲ್ಲಿ 59 ಲಕ್ಷ 46 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಅದರ ಶೇಕಡ 7.2 ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, 1965-66ರಲ್ಲಿ 65.59 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾದರೆ 12.3 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅದಂತಾಯಿತು, ಹೀಗೆ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಳಿತಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಂದಾಯ ರಿಗ್ರೆಸಿವ್ ಮತ್ತು ರೆಟ್ರೋಗ್ರೇಡ್ ಇನ್ ಎರಾನ್ಸಿಟ್ ಮತ್ತು ಅನ್‌ಸೈನ್‌ಟಿಫಿಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಈ ಕಂದಾಯ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಣ್ಣು ಜಮೀನುದಾರರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 24.7 ಲಕ್ಷ ಜಮೀನು ಹಿಡುವಳಿಗಳಿವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 10 ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇರುವವರು ಶೇಕಡ 69 ಮಂದಿ. ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯದ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಫ್ ಈಕ್ವಿಟಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈಕ್ವಿಟಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಡಾಲ್ಬ್‌ಟ್ ಎನ್ನುವವರು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Equity often seems to say, "No"; with hardly ever, "Yes;" an elusive mistress whom perhaps it is only worthwhile of philosophers to pursue ardently and of politicians to watch "warily"

ಈಕ್ವಿಟಿ ಎಂಬುದು ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಎರಡು ತುಂಡು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಕಂದಾಯ ಒಂದೇ, ನಿಕೋಲಸ್ ಕಾಲ್ಬತ್ ಅವರು ತೆರಿಗೆ, ಆದಳತದಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಲೂ ಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಕಂದಾಯ, ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯಂತೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ shift ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

"Under the actual conditions the tax on agricultural land is but rarely shifted to the consumer."

ಎಂದು ಸೆಲೋಗ್ರಾಫ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷವಾಲರು ಹಾಕಿದ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರೂರಲ್ ಮೇಲೆ ದೂಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ರೈತ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ವರಮಾನ ಬಂದರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದರ 300 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿರುವ ರೈತ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲೇಬೇಕು, ಒಸರ್‌ವಿಟ್ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ

ಎದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಅಂಗಡಿ ನಡೆಸುವವನು ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಟರ್ನ್ ಒವರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅದು ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಎದಿ ಇದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ನಿಷ್ಫೂರ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ ತೆರಿಗೆ, ವರಪಾನ ತೆರಿಗೆಯಿಲ್ಲ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವವರೆಗೆ ಕಡಮೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಆದಾಯವಿರುವವರಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ರಿಯಾಯಿತಿ ಏಕೆ? ಅವರಿಗೇಕೆ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಬಾರದು? ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲು ಜನರು ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಬದರಿನಾರಾಯಣ್‌ರವರು ನೋಡಿದ್ದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಹೈಗ್ರ ಕಡೆ 4 ಆಣೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಭಾಷಣಕಾರರು, “ರೈತರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ” ಎಂದು ನುಡಿಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕವಲ್ಲ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಬಹುಮಂದಿ ಸ್ಕಾಲ್ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ದವಸಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ರಾಭವೇನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದವಸವನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಮಿಡರ್ ಮೆನ್ ಎಂದರೆ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳ ಕಾಟ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಬೆಳೆದ ದವಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಐದು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ತರ ಜಮೀನುಳ್ಳವರು ಅವರು ಬೆಳೆದ ದವಸಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಉತ್ಪಾದಿತ ವ್ಯವಸಾಯ ಬರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ಎರಪ್ಪ ಗಾಡ (ಶೃಂಗೇರಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬರ್ಚು ವೆಡ್ಡೆಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲೆಟ್ಟಿರುವ ಅಯಿವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನ್ಯೂಮುಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಇತರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುವಾಗ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಂದುರಿತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಪ್ಲಾಯಮೆಂಟು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಎನ್ಸಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ರಕ್ತ ಗಟ್ಟಿ ಜನರು ಎಂಪ್ಲಾಯಮೆಂಟು ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಹು ಜನ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಜೀವನ ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಸರಕಾರ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೋ ನನಗಂತೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವು. ಇವೂತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಡೇರದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಸರಕಾರದ ಮೂಲಕವೇ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ನೀತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧುವೋ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪಡೆದಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರವರ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಎಂಪ್ಲಾಯಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಸರಕಾರದ ಮೂಲಕವೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುವಾಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಈಗ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೊರಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಈ ಇರಾಖೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಇರಾಖೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೋಮಾರಿತನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕದೇ ಸರಕಾರದ ಮೂಲಕವೇ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ವೀರಪ್ಪಗೌಡ)

ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಚಿತವಾಗಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೆ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಉಳಿತಾಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇವೆರಡು ಆಫೀಸುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಒಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಜನರು ನೇರವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಶೃಂಗೇರಿಯಿಂದ ತರೀಕೆರೆಗೆ ಬಂದು ಅನಂತರ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಕೊನೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಬರಲು ರೈತರು ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಅಗಲೇ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 9-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದರಬಾನು ಕಾಫಿಲೋಟಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರಕಾರದ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಆಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ರೈತರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲಿಗೆ ನಿಗಾವಹಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅಗತ್ಯತೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇವೆರಡು ಆಫೀಸುಗಳನ್ನೂ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ-ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಂದಾಯ ರದ್ದಿಯಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಯಾರೂ ಬಹಿರಂಗಸಭೆಯೊಳಗೆ ರೈತ ಸಂಘದ ಮೊಲಕ ಇನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಈಗ ನೋಡುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಶೇಕಡ ಎಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಹಣ ಅವರ ಕೈಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ತಲೆ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸರಿಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಎರಡು ಮನೆಗಳಿದ್ದರೂ ರಸ್ತೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ರೈತರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಬಾಕಿ ಇರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವಿಪರೀತವಾದ ಕಷ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇಂಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಎಂದು ಬಹಳ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬರೀ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇಂಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ತೆರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟು ಪಡೆದಿರುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ರಿಯಾಯಿತಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯ ಮಾತ್ರ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಾರ್ನ್ ಎಷಿಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೂರುಗಳು ಬಂದಿವೆ, ನಿಜ. ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೈತರು ಒಳಹಾಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ

ಜಮೀನುಗಳ ಹಕ್ಕುಬೆಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಸಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ರೈತರಿಗೆ ಆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಹೋಗಿ ಕಾಡು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕಿಟರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆರೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ನಾಟಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬೆರೆ ಇದ್ದಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ದಟ್ಟವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಡಲಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯತಃ ಅದು ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇತ್ತು. ರೈತರು ಕಿತ್ತು ಒಳಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕಮವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಭಿಮಾನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ರಾರಿಗಳು ಬರಲಿ, ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆಯೆ ಬರಲಿ ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ 1957ರಿಂದ 1967ಕ್ಕೆ ನೂರು ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇವತ್ತು ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಣಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ, ಇವತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ಕಾಡು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಥವಾ ಕಡಿಯಲೇಬೇಕೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಮೇಲೆ ಆದರೂ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಯಲು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಉದ್ದ ಆಗುತ್ತಾ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೇ 2ನೇ ತಾರೀಖು ಕೊನೆಯ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಸಾವಿರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸ್ಪೆಷರ್ ಕೋರ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದು ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 3ನೇ ಮೇ ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕವರ ಜಮೀನುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳದೇ ಇರತಕ್ಕವರ ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರು ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಗೇಣಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಬೇಕೇ ಬಡಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಮಾತನಾಡುವುದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಾಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾತನಾಡೋಣ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri N. B. SIRDESAI (Khanapur).—Mr. Speaker, while speaking on Demand 2, I would like to submit here that I strongly oppose the motion moved by the Revenue Minister for many reasons. The Hon'ble Finance Minister in his budget speech stated that the Government have already taken a decision to abolish the land revenue. But, I fail to

(SRI N. B. SIRDESAI)

understand why the matter has been entrusted to a Cabinet Sub-Committee, for which a time limit has not been fixed. It will have no meaning if time limit is not fixed because each time we put questions, the Government will reply that the matter is under consideration and examination and there will be no end to that business. So, I would request the Government to fix up a time limit for the functioning of that sub-committee.

SRI B. RACHAIAH.—The Sub-Committee has already submitted its report.

SRI N. B. SIRDESAI.—May I know what that report is? Further, in his speech he has stated that by the abolition of land revenue the Government will incur loss to the tune of six to seven crores. I think it is an inflated figure because it is an enhanced figure and if the Government takes this figure into consideration while abolishing the land revenue, the Government will have to levy more taxes on the people and the people will be crushed under the burden of taxation. It will not be possible for the Government even by liberalisation of the prohibition or by complete lifting of the prohibition, to meet the loss. Unless the Government think of leaving some more taxes it will not be possible to meet the loss. So, while thinking of abolishing the land revenue the Government should not take into consideration the figures of enhanced land revenue. The Revenue Minister in his reply to question 230 stated that the Revenue Department had issued instructions not to issue notices for recovery of land revenue and not to take coercive steps till the end of March 1967. But subsequently these instructions were withdrawn and they started to take coercive measure for recovery. This clearly shows that the Government is not firm in its decision. I request them to be firm in their decision.

I think the Government is not aiming at the increase in the food production. If really the Government desires to increase food Production they must see that the cultivators are contented. If the family members of the cultivators are made to starve by exploitation of paddy from their houses, without caring to know whether they have enough to eat, how can the Government win the confidence of the people and how can they encourage them to grow more? The Government must ensure fair price for the paddy supplied by the cultivators. It will not be out of place if I doubt that since the Government have declared abolition of land revenue prior to general election and not so far implemented, they will not abolish it till the next election. It is no wonder if the people are led to believe that it has taken as winning policy of the Government. Just in order to increase food production the cultivators should not be burdened with heavy taxation. Then only it would be possible for the Government to increase food production and they will succeed in their food policy.

Unless the Government releases forest and revenue waste lands to the cultivators, the cultivators will not get impetus for growing more foodgrains.

3-30 P.M.

So, Government should aim at releasing more forest and revenue waste lands. Instead of doing this, I learnt from reliable source that the Revenue Department has transferred revenue waste land to the Forest Department for afforestation purpose. Really I wonder why this land should be transferred when there is a great demand for both forest and revenue lands for cultivation purposes. In my taluka, about three-fourth of the area is covered with forest and the Government is getting over Rs. 40 lakhs of forest revenue. In my taluka the cultivators raise only one rainfed crop i.e. paddy crop and it becomes difficult for them to pay this enhanced tax. I am talking of all the talukas in the State generally and about my taluka in particular. So, in order to encourage the cultivators and secure self-sufficiency in food, I go to the extent of requesting the Government to refund the enhanced tax that has been collected by the Government. Then only the Government will succeed in their food policy and the cultivators will be encouraged and there will be food production and the State will be self-sufficient in all respects. With these words I thank the Chair and resume my seat.

†ಶ್ರೀ ಜಿ. ತಮ್ಮಣ್ಣ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಾರಹಿತ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾರ್ಕರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಅರಣ್ಯಶಾಖೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬನ್ನೂ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದು ಹೊಸ ವೈಖರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹಿಂದೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಯಾವ ಭಾಗ ರೆವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಾರಾರು ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಅನೇಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳೂ ಒಬ್ಬರ ಕೈಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಅರಣ್ಯ ಒತ್ತುವರಿ ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇಗ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅರಣ್ಯ ಭಾಗ ನಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮರಗಳು ವಾಡಿಕೊಂಡು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅನೇಕರು ಈ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗೇ ಬೈಲಿನಾಡಿನಿಂದ ಮರನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಮರನಾಡು ಬೈಲಾಗಿವೆ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಮರನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳೂ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾಶಮಾಡತಕ್ಕ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜವರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೇನೋ ಎಂದು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳು ಜನರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎರಡು ಕಾಲಿನ ಮೃಗಗಳು ಆ ಕಾಡನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ಕಾಡು ಅಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಹುಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಅದು ಹಾಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಕಾಡನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಜನರು ಕಡಿದು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹಾಗೆ ನಾಶ ಆಗಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ತಮ್ಮಣ್ಣ)

ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದರೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಾಂದರ್ಯ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗದ ಅರಣ್ಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಮೊನ್ನೆ ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗದ ಫಾರಸ್ಟಿಂಗ್ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಸಾಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಧಮರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಾಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟದರಿಡ್ವತನ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವನ ಸಂಪತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪತ್ತು, ಇದು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೂ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತವೆಂದು ಅರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಯ ಆಭಾವಕ್ಕೆ ಕಾಡುಗಳ ನಾಶವೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅನೇಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಾಶಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಬೆಳೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಣಿಸೆ ಮತ್ತು ಹೊಂಗೇ ಮರಗಳನ್ನು ಜನರು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವನ್ನು ಕಡಿಯಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶವಿದ್ದರೂ ಆ ಮರಗಳಿಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಗೋಮಾಳ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಖರಾಬ್ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕೂಡಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಈ ದಿವಸ ಇದು ಶೇಕಡ 18 ರಷ್ಟು ಕಡೆಮೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಸಾಂಪತ್ಯವು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಾವು ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ರೂಢಿಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ನಾವು ಇಂತಿಷ್ಟು ಜನರು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿ ಕಾರೋನ್ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಕಳ್ಳ ನೆಪವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಾರಾಯ ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ತಾವು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಕಳ್ಳದಾರಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹಾಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಎರೆಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಕಳ್ಳನೆಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಕು. ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಬಹಳ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ರವಿನ್ಯೂ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಎಲೆವಾರಿ ಮಾಡಿ ಅವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಸ್ಥಳದಲ್ಲರಿತಕ್ಕ ಜನರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಭೂಮಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ನೋಡಬೇಕು. ನುಪಾರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾನ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಜನಗಳಿಗಾಗಲ, ಜಾನುವಾರು

ಗಲಗಾಗಲ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಹ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಕ್ಕಮುಖಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೇಡಿಕೆ, ಬೇಡಿಕೆ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಭೂಮಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕಾನೇಕ ಜಮೀನುದಾರರು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮತದಾರರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ತೋರಿಸುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಹಿಡುಪಿಗಾರರಿಗೆ ತಾವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳಿದರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಜನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಯವನ್ನು ಮನ್ನಾಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಳು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು. ಆ ರೀತಿ ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೂ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಲೇಬೇಕು. ಯಾವ ದೇಶದ ಜನತೆಯೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಅವರ ಧರ್ಮ. ಆದೇನೆ ಇರಲಿ, ದೇಶದ ಜನಾಭಾರಿಯನ್ನು, ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನೋಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ದೇಶದ ಮುಂದೆ, ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನೋಡದೆ ಹೋದರೆ, ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾರಮೇಲೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಿ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರ ನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನನಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಅದೇ ನಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾಳೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೆಜ್ಜೆನ ಹೊರೆಯನ್ನು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹೆಜ್ಜೆನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಭೂಮಿ ಏನಿದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಂಭ್ಯವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದರೆ, ತನ್ನಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ರವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಭೂಸಂಪತ್ತು. ಈ ಭೂಸಂಪತ್ತಿನ ಉಪಯೋಗ, ಹಂಚಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಆಹಾರದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟೋ ಭೂಮಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭೂಮಿಗಳು ಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳ ಭೂಮಿಗಳು ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ, ಬೇಕಾದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಲ್ಲ, ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯದೆ ಇರುವ ಎಷ್ಟೋ ಗೋಮಾಳಗಳಿವೆ. ಈ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೂ ನಿಗಾ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ, ಇಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ 2 ಸಾವಿರದಿಂದ 10 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಭೂಮಿಗೆ 20 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗುಲ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನಶಕ್ತಿ ಏನಿದೆ, ಇವು ಮೂರನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಆಹಾರದ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆ ರಷ್ಯಾದ ಸೈಬೀರಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ರೈಲ್ವೆ ಲೈನಿನ ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ತರದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗುಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 16 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಈಡಲು ಮರಗಳು ಇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಈ 16 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ತೆಂಗಿನಗಿಡ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷ ತೆಂಗಿನಮರಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯಾದರೂ ನಿಗಡಹುದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅವರು ಇರಾಣಿಗೆ ಹೇಳಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತೋ ಏನೋ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೂಮಿಯೂ ಖಾಲಿಬೀದಿ ಹಾಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕರ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಶ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಕತ್ತರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾವೇ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ, ಶರಾವತಿ, ಭದ್ರಾ, ವೆಂಪ್ಪಕೋಸ್, ಹೇಪರಮಿರಸ್, ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಅರಣ್ಯಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೌದೆ ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅರಣ್ಯದ ಬೀಡಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅಲ್ಲ ಸೌದೆ ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸಹ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸೌದೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಕೆಲವರಿಗೆ ರೈಸ್‌ನಾ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಗಾಡಿ ಸೌದೆ ಬೇಕಾದರೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 50 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸೌದೆ ಕಡಿಯುವವರ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತ್ಯಾಗದ ಮರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಅಡಿಗೆ 12 ಆಣೆಯಿಂದ 1-08 ಆಣೆಗೆ ನಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೇ ಒಂದು ಅಡಿಗೆ 30-40 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೋಸ್ ವುಡ್ ಬೆರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 50ರಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. ತಾವು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದು 3-4 ಕಡೆ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮರಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಗಂಧದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸ್ವಾಮ್ಯ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಅದರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಸಹ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಕ್ಕದ ಗಂಧದ ಮರ ಬೇಕಾಷ್ಟು ಇದೆ. ಹಾಸನದಿಂದ ಎರಡು ರಾರಿ ಗಂಧದ ಮರ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಂಧದ ಮರ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಒಂದು ರಾರಿ ಗಂಧದ ಮರ ತಂದು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳು ಇವೆ. ದೈವರಿಗೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗಂಧದ ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಅಡಿಗೆ ಆರಾಣಿಯಂತೆ ಹತ್ತೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಘನ ಅಡಿ ಮರವನ್ನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕಡಿದರೆ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳ ದಂಡವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಕೇವಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆಂತ;

ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ರಾಘ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಜನರಿಗೆ ಇದೆ. ಉಳುವವನ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವನು ಎಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಒಬ್ಬ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆಂದು 16 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಪಡೆದು 39 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ 4 ಸಾರಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಮಾರಿ, ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಸರಿಯಾದ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವನು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ, ಇವನು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ, ಇವನು ತಮ್ಮವನು ಎಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಕೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಬೂನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಬದಲಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಕಡಿದು ಸಾಗಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿಯಮವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕಡಿದು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಸೌದೆಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಂದಾದರೂ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ದಿನಪೂರ ಎಷ್ಟು ಗಾಡಿ ಸೌದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಒಂದು ಸಲ ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಈ ರೀತಿ ನಾಶವಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆದಾಯ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸೌದೆ ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒಂದು ಸಾರಿ ದಿಸ್ಪಿಕ್ಟ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಫೀಸರ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಾನು ಸಹ ಒಂದೆರಡು ರಾರಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನೌಕರರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಮೇಲಿನವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾರ್ಡನನ್ನು ಕೂಡ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆಯೆಂದರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಲೂಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೂ ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಪ್ಪು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಲಿ, ನಾನು ಮಾಡಿರಲಿ, ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಡಿ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 16 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಈಚಲ ಮರದ ಭೂಮಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಾಡಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. 100 ಸಂಸಾರಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಚಲಮರದ ವನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಆ ಭೂಮಿ ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ತಮಗೆ, ಬೇಕಾದವರಿಗೆ, ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಪರರ್ ಎಂದು 2½-25 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಿಟ್‌ಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಕಾಲಮೊಗ್ಗಗಳನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೈವಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ತಂದಿರುವ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರದ ಸತ್ತಿವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಭೂನುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ತಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಕ್ಟ್ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಕಣ್ಣು ಒರೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರತಿಫಲ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವೂ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-00 P.M.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಂಜಪ್ಪ (ಗಂಡಸಿ).—ನನ್ಯಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಂದಾಯ ಖಾತೆಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈಗ ಕಂದಾಯ ಏನಿತ್ತು ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಂದಾಯ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ ರೈತಾಪಿವರ್ಗದವರೇ ಬಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ನನಗೆ ಜಮೀನು ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಕಂದಾಯ ವಿನಾಯಿತಿಮಾಡಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಆ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಈಗ ಕೇವಲ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಸೀದಿ ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ನಡೆದು ಪದೇ ಪದೇ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡದೆ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಬೇಡಿ, ಈಗ ಏನು ಕಂದಾಯ ವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಈಗ ಏನು ಕಂದಾಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ 1966-1967 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆಬಾರದೆ ತುಂಬಾ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಆಗಿವೆಂದು ಸಾರಿದರೂ ಕೂಡ 1965-66 ನೇ ಮತ್ತು 1966-67 ನೇ ಸಾಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದೇಸಾರಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ತಗಲುವೆವೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿಜನಗಳು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಈಗ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ವ್ಯವಸಾಯೋಪಕರಣಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ವಸೂಲು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದೇಸಾರಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಬಂಡಿತವಾಗಿ ರೈತಾಪಿಜನಗಳು ಹೇಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಒಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವನ್ನೇ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಮೂಲು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಿರುಮಲದೇವರ ಗುಡ್ಡದ ಹತ್ತಿರ ರಾಮದೇವರ ಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ 4 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನು ಇದೆ. ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು,

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆತನಿಗೆ ಆ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಎಕರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆಯೇ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನಗಳು ಆ 4 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಅಗಲೇ, ಅಮೃತಪುಹರೇ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಅಗಲೇ ಅದನ್ನು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಮೀನು ಸ್ವಲ್ಪದೇ ಇರುವವರು ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ 4 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೋಪೋಸರ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ 22 ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಫುಣ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ 4 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಲು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆನಿಸ್ಟಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಎಂಬವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ಆನಿಸ್ಟಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ರೈತಾಪಿಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟು 6 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ರೈತಾಪಿಜನಗಳಿಗೆ ಖಾತೆಯೂ ಆಗಿದೆ, ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಜಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ—ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗ ಕಾನೂನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಅದು ಆನಿಸ್ಟಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಂದ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಒಂದೇ ಅರ್ಧದಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅನುಸರಿಸದೇ ಹೋಗಿರುವುದು ರೈತಾಪಿಜನಗಳ ಹಾಗೂ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರ ತಪ್ಪೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಜನಗಳೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳೂ ಕೂಡ ವ್ಯಥಾ ಕಾಲಕಳೆದು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿ, ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಗೋಮಾಳ ಜಮೀನು ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವಜಾ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೈತಾಪಿಜನಗಳಿಗೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಷಾಮ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತರಬೇತುರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಕ್ಷಾಮ ತರಬೇತರಿಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಏಜೆನ್ಸಿ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಈ ಕ್ಷಾಮಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವಾಗ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಗಳವರಿಂದ ಅಂದಾಜು ಮತ್ತು ವರದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕುಬಂದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಇಲಾಖೆಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಂಜಪ್ಪ)

ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲದಾಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಎಡರುತೊಡರುಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆ ಈ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(MR. SPEAKER in the Chair)

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಾಗ ಒಂದು ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಕೇವಲ 20 ಅಥವಾ 50 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಂಗಪುರವೆಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಡು 14 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿವೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ರೈಸನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಈಗ ಕೇವಲ ಒಣಗಿಹೋಗಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾವಲು ಹಾಕಿದರೂ ಹಸಿ ಮರಗಳನ್ನೇ ಕಡಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಕಾಡನ್ನೇ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಲ್ಲದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾತಿಯ ಮರಗಳು ಇರುವಕಡೆ ತಂಗಲಿ, ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ವೆ ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿ. ನಂದಿ, ಹೊನ್ನೆ, ಮತ್ತೆ, ಇಂತಿಂತಹ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ, ಸರ್ವೆ ಮರಗಳನ್ನು, ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್ ಮರಗಳನ್ನೂ, ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಕುಯ್ಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ (ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಂದಾಯದ ಖಾತೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು, ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೈತರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಬಂದು ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ರೈತಭಾರದವರ ದುರದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಏನು ಮತ್ತೆ ಏನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದರಂತೆ ಭೂಮಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ರೈತರು ಅದನ್ನು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೈತರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ರೈತರಿಗೂ ಭೂಮಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಇರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ರೈತರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಏನು ಕಂದಾಯ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ 8 ಸೆಂಟ್‌ಗಳು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ 8 ಐಟಂಗಳ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲಕಟ್ಟಡ ಅಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದು ಒಂದೇ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಮಿಕ್ಕ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರೈತರು ಕೊಡಬೇಕು. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಕ್ರಯ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ 3 ಪರ್ಸೆಂಟು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಆದರೆ, ಲಾಡ್‌ಸ್ಟೀಕ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತಾಸೀರ್ದಾರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ 50 ಪೈಸೆ ಸ್ಟಾಂಪ್

ಇಲ್ಲದೇ ಹಾಕುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದರೂ ಲಂಚಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾತ್ರೆಗೆ ಎತ್ತು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಗಾಡಿ ಜೊತೆ ಎತ್ತಿಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ ಸುಂಕ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು 20 ಕೋಟಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸೇರೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈತರು 15 ಕೋಟಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸೇರೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಹೇಳಿ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಪೂಜೆಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಒಡಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 5 ಪೈಸೇ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆದರೆ ಮೆಂಟೇನೆನ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಡೈರಿಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಿರುವ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅದರ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಕುರಿಗಳಂತೆ ಇರುವ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಹೇರಿದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಭೂಮಿಗೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 13 ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಏರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 10 ಪೈಸೇ ಹಾಕಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಬಂಧ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ರೈತರಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು, ಧರ್ಮ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾನವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗ ಇರಬೇಕು. ನೀವು ಮನುಷ್ಯನ ರೋಮ ರೋಮಕ್ಕೂ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗೆ ಡಿವಿಷನ್‌ರ ಕಮೀಷನ್‌ರ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲದ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್ಸಿಮೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ 37½ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ರೈತರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಸರ್ಕಾರ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕದೇ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಎದುರು ಪಾರ್ಟಿ ಯಾವತ್ತೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ, ಧರ್ಮವಾಗಿ, ನೀತಿಯುತವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ವೀರಶೈವರೂ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ರೈತರು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಹೀಗಾದಮೇಲೆ ಅವರಾರ್ಧರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ. ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಅಷ್ಟು ಟಿ.ಎ. ಕೊಡಬೇಕು. ಶೇಕದಾರರು, ಶ್ರಾಂತಿಭೋಗರು, ಪಟಲರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ. ರೈತರು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಒಂದು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕೊಡುವ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ವೀರಶೈವಗೌಡ.—ರೈತರು ನಿಮ್ಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾರ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಸಂತೆಗೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಸುಂಕ ಹೇರುತ್ತಾರೆ. ಹಂದಿ ಮಾರಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ 4 ಆಣೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಕುರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ತಲೆಮೇಲೆ ಮೂಟೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಈ ರೀತಿ 18 ತರಹ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೇಯೇ ಹೊರತು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಲೇಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಮಗ ಒಬ್ಬ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರುವುದಾದರೆ ರೂ. 16.50 ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮೊದಲನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇರ್ ಆದವನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಫೀಜು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಫೇರ್ ಆದವನೂ ಕೊಡಬೇಕು ಸಾಸಾದವನೂ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವತರಹದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ನೀರು ಇಲ್ಲದ ಕೆರೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಭೂಮಿಗೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 25 ಕೆರೆಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಭತ್ತ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಬೋಗರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಂದರೆ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಏಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ.

ಒಂದು ತರಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂತಸ್ತಿ ನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಸೆ ಇದೆ. 1965-66 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲ, ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ, ಮೇವು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹುಲ್ಲು ತರಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ದನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ದನಕರುಗಳ ಮೇವಿಗೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹುಲ್ಲು ಮರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೊಪ್ಪು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರಿಸಿ ಅದನ್ನು ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ 1965-66 ನೇ ಸಾಲಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತಾ ದೇವರು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವರ್ಷ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಶಾಖಾಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದೆ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆದರೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 1965-66 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಇಲ್ಲ, ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲ, ರೈತರು ಅನ್ನ ನೀರು ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಐರಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅರಣ್ಯವನ್ನೇನೋ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಯೋಕಲಪ್ಪಸ್ ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಸಂಬಂಧ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವೋ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯದೇ ಇದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಯೋಜನ. ಗೇರುಬೀಜದ ಮರ, ಹುಣಸೇ ಮರ, ಹೊಗೆ ಮರ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ನೂರಾರು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 100 ಕ್ಕೆ 100 ರೂಪು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ; ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 100 ಕ್ಕೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಎಕರೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತಾ ಇದು ಸಾಲದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮೋಸ ಎಂದರೆ ಸನಿಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಂದಕವನ್ನು ಹೊಡೆಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಂದಕವನ್ನು ಹೊಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಹಣ ಮೋಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟೂ ಹಣವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮರಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡತನದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸಾಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಶಾಖಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಅವರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ

ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ (ಬೆಂಗಳೂರು).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಈ ಮನೆಯ ಒಳಗಡೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆದಳತ ಪಕ್ಷದವರು ಮಾತು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಿರಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವೊತ್ತು ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಇವೊತ್ತು ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನೀತಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಅನೇ ಮಹನೀಯರು ಹೇಳಿದರು ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವವರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ರೈತರು ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಿಂದ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಬಗ್ಗಿದೆ. ರೈತನ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ರೈತರು ಏನೋ ಒಂದು ಆತೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ದಿಟ್ಟತನವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಮೊತ್ತ ಏನಿದೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಅಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ರೈತರ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಈ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಮ್ಮೇಲೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಟಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಷ್ಟೋಜನ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದ ಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ರೈತ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಜಮೀನು ಹರಾಜಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ದಿಟ್ಟತನವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜರೂರಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಬೇಳತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಆಹಾರವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ)

ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಯಾವ ಜಮೀನಿನ ತಂಟೆಗೂ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಪಾದನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವ ರೈತ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕದೆ 5 ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೂ ಒಂದು ಉತ್ಪಾದನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ರೈತನ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನ ಹಿತ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ರೈತನನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ರೈತ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವವರು ಇದ್ದರೆ ರೈತನ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಯಿಂದಲೂ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ನೀರು ಫಾರಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. 1940-41ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ 20 ವರ್ಷಗಳಾದನಂತರ ಸಹ ಯಾವ ಜಮೀನು ರೈತನಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೋರ್ಬು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಸಹ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಪರ್ಟ್ ಕೋರ್ಬು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಉಲ್ಲಂಘನಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. 1963ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಫೈರ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲ ಕಳಕಳಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇದೆ.

4-30 P.M.

ಇನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದನ್ನು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಂಪ್ ಹೇಪರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾಂಪ್ ಹೇಪರ್ ದೊರೆಯದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡು ತ್ತೇವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾಂಪ್ ಹೇಪರ್ ಬದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಪ್ರಸಂಗ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಾರಿಸ್ ಎಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಹು ಭಾಗವು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾಡು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಲು ಬೇರೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆತೀತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಸಮಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಡಬೇಕು. ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಅಫೀಷಿಯರ್ ಮತ್ತು ಸಾನ್-ಅಫೀಷಿಯರ್ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನೂಟಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನಗೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಂಜೇಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧ ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಬಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಜೆಟ್ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸತ್ಯ ಮರೆಮಾಚುವಂತೆ ಯಾರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 20-30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಿನಸಿ ಬೆರೆ ಏನಿತ್ತು, ಇಂದಿನ ದಿವಸ ದಿನಸಿ ಬೆರೆ ಏನು ಇದೆ ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ದಿನಸಿ ಬೆರೆ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಜನರು ಜಮೀನು ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ದಿನಸಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಇಂದಿನ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಜನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮಳೆ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವರ್ಷಾಂಶ್ರುತಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಳೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆಯಾಗುತ್ತಾ ಅದೂ ಕೆಲವುಕಡೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಬಹು ಭಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ ಜನ ಜಮೀನು ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಾಸರಿ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ದಿನಸಿ ಮೇಲೆ ಅವರ ಜೀವನವಾಗಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತು ಭಾಗ ಜಮೀನು ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ವಿಳಿತ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿನಸಿ ಬೆರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ಹಳ್ಳ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಗೋವಾಳವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೈತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವವರು ಬೆಳೆಗೈಯೆಂದು ಹೊತ್ತು ಮುಣುಗುವವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ಈಗ ಬೆಳೆಗೈ 10 ಗಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸಂಜೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೆರೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೇ ಇದೆ. ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್ ರೈತನ ಕೈ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದಳ್ಳಾಳಿತನದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಕಾರಣದಿಂದ 46 ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಲೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು 16 ರೂಪಾಯಿ ರಾಧ ಇದೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು 18 ರೂಪಾಯಿ ರಾಧ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೈವರಿ ಸೊಸೈಟಿಯು 12 ರೂಪಾಯಿ ರಾಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಟನ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ 46 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಈ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆಳೆಮಾಡಲು ಖರ್ಚು ವಿಪ್ರೀತ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎದಿಸಲು ರೀ-ಕಾನ್ಸಿಡೆರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಜಮೀನನ್ನು ಆಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ಎದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾರೂ ಬಂದು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಡೆ ಇರುವ ಜನರು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಂಜೇಗೌಡ)

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಎಂದು ರೀ-ಕ್ಯಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ವರದಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, ನಮ್ಮ ಗಳ ಜಮೀನಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಡೀನ್ಸ್ ಆಫ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಬರೆದಿಲ್ಲ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿನಲ್ಲ ಬರಬೇಕು. ನನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ರೈತರ ಗತಿ ಏನು? ರೀ-ಕ್ಯಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಅದಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಊರಿನ ಜಮೀನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಕರೆವಾರು ಕಂದಾಯ ಎಷ್ಟು ಜಂಪಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಬುಪ್ಪಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ. ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಂಥ ರೀ-ಕ್ಯಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇರಲಾರದು. ಬುಪ್ಪಿ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಳೆಯ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಕಿವೆ ಫಸಲು ಕೈ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ಬುಪ್ಪಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆವಾರು ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಫಸಲು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೈ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಗೇಕೆ ಬರಬೇಕು? ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಮಿಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅನುಭವವಿದೆ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವಿದೆ. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವಿದೆ? ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ನಿಧಾನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯೇ? ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ನಾವೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತ ಒಂದು ಅಫೀಸಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅನೇಕ ಅಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಬಗಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ನೀತಿಯೇ? ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಕೂಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಕ್ಲರ್ಕಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಗದಪತ್ರ ಬಡಾಡುತ್ತಿವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನನಗೆ ಈ ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ. ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ಅಫೀಸು ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ವಹಿಸಿ, ಡಿವಿಜನ್ ಕಮಿಷನರಿಗೇ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ರನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ. ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಕೂಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಲಂಟು, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲೇಬಾರದು. ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎದ್ದುಚ್ಚಿ ಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಯಾರು ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಲಿ. ಸಾಲ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ

ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ದವಸವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಸುಮಾರು 800 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ದವಸಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ದುಡ್ಡು ಬರಬೇಕು? ನಿರಾವರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಕರೈಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಟಿಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀಣರೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಾರರು. ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಹೇಗೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಜನರ ಅರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಏನು ಇದೆ, ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದು ನಮಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬೆಳೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು.

ಅನೇಕ ಕ್ರಾಮ ನಿವಾರಣಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೆರೆಗಳ ಹೊಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿರುವ ಕಡೆ ಪುನಃ ಹೊಳೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ಕೆರೆ ಏರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಗೋಕಟ್ಟೆ ಎಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದರಿಂದ ನಿರಾವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ನಿರಾವರಿಗೆ ನಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಏನೇನು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon Sri Deve Gowda to speak I would like to inform the House that there is likely to be a small change in the order of business. In the Circular No. 36, on the 8th July Legislative Business is tentatively fixed. That is to be taken over to the 11th and what is set out for the 11th July i.e., Demands 50 and 53, will be taken up on the 8th July. Business Advisory Committee which meet has agreed for that.

[Mr. VICE-CHAIRMAN in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ 2, 7, 8, 33, 33, 42, ಮತ್ತು 51, ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲರುವ ಕೆಲವು ರೋಷದೋಷಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಾದ ಸರಣಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಕೂಡ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವಾದ. ಆದರೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ತರಹ ತೆರಿಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯ, ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ತರಹ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಉಪಸಮಿತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಸ್ಕಾಲ್ಪರೇಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕಿ ಐದ ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ಇರುವವರಿಗೆ ವಿನಾಯತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಇರುವವರಿಗೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೇ, ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೇರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂತೆ ಎಂದರೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬರುವಂಥ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೇ, ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೇ, ಎನ್ನುವಂಥ ನಮಸ್ಕೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುವುದು ಬಹುಶಃ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸರಕಾರ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾರಾಟತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ವನೂರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವರೀತಿ ಲೇಕೇಜ್ ಪ್ಲಗ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಶೇಕಡ 85 ರಷ್ಟು ವನೂಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಸಹ ಇದೆ. ಲಂಚದ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ರೈತ ತೋರಿಸಿದ ಇರುವುದು ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡುವಾಗ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಸಚಿವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳವಿದೆ. ನುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ 67 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಬಡವರ ಕಷ್ಟ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ—ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು—ಸರಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಖರ್ಚಾದರೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬೇಟಕೊಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಮತ್ತು ದರಖಾಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇವೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ರೈತ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಾದರೂ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ 80 ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯಭೋಗರು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ತಾನಿರಾರರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಚಿವರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಚೆಕ್‌ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲಾ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಲಂಚ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಪೀಗ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂಸೆಮಾಡಿ ರೈತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೂ ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕದಿರುವ ರೈತರಿಂದ ವನೂಲು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಧ ಸಾಲ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆತ ಉಳಿದರ್ಧ ಇತರಿಗೆ ಎನೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ 2 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ, ಸಾಲ, ಪರಿಹಾರ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ತಿಂದ ಹಣಕ್ಕೆ ರೈತರು ಬಾಕಿದಾರರಾಗಬೇಕಾದ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. 1965-66 ರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ವಾಗಬಾರದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆ ನೋಡಿ ಕನಿಷ್ಠ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಹಣ ಪೋಲಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಕಾರ ರೈತರಿಗೆ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ದರಖಾಸ್ತು ಎಲೆವಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ರಿಕಾರ್ಡು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನು ಕಾರಣ.

ನರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ 2 ಕೋಟಿ 66 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೇ, ಇಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕೇ ? ಇದು ಯಾವ ನರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮರ್ಯಾದೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಫೀಸರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ, ಬೇಕಾದರೆ ನೂಪರ್ ಸ್ಟೇರ್ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ.

ಇಂದು ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಡವೆ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಯಿದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿ. ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ. ದೇವಾಲಯಗಳ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿ ದುರುಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಜೈಹಿಂದ್ ಸಾಮಿರ್ಸ್ ಮತ್ತು ವರ್ಕಪಾಠುಗಳು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅದಾಯಿತ್ಯಂತ ಬರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಗಂಧದವುರ ಮುಂತಾದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬರ್ಚು ಹೆಚ್ಚು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಡಮೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಗಮನಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜಮೀನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕರಣದ ವಿಚಾರ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಬಡಾವಣೆಗೆ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ನಡೆದರೆ ಆ ಪ್ರಕರಣ ಮುಗಿದಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ₹ 20 ಲಕ್ಷ ವರ್ಷವಾದರೂ ಸಹ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರಕರಣ ಮುಗಿಯದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಪಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡು-ಮೂರರಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಇರಲು ಜಾಗ ಸಾಲದೆ ಜನರು ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮನೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸೈಟುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದೇ ಜಾಗವಿದೆ, ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲ ಇಂಥ

5-00 P.M.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಪಕ್ಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಪ್ಯೂಚ್ಯಾಕ್ಟೆಡ್ ಪ್ಯೂಸೀಜರು ಇದೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ರೂ. 100 ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕಾಗದ ಮೊದಲು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಚೇರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಲನಮಿನರಿ ಎನ್‌ಕ್ಯೆಸ್ಚರಿ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಗಾದರೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಜಮೀನು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 50-60 ಜನರಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಟುಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲದ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಶ್ರಾಮೀಣರು ಇದರ ಅಂದಾಜು ನಕ್ಷೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ ಆ ನಂತರ ಇದನ್ನು ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಫಿರಾದನು ಮಾಡುವಾಗ ಬೇರೆ ಇತರರು ಇಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ತಡೆ ಅಡ್ಡು ತರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈಗಿರುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಘಾತಿಪನ್ನುಗಳು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ದಿನಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಬೇರೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾಯಿದೆ ತರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳ ಇದೆ. ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪರ್ಪಸ್‌ಗಾಗಿ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು. ಇದರ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆ ಈಗ ಇರುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಗುವಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಾಯತಿಯಿಂದ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್‌ಗೆ ಆ ನಂತರ ಡಿ. ಸಿ. ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ ಜನರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಕೆಲಸವೂ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನುಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಅದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಆರ್ಟ್ ನರ್ವರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಕಾಯಿದೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏಡ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇದರ ಪ್ರೋಜೀಕರನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಿದ್ದಿ ಮಾಡಿ ಕಾಯಿದೆ ತಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವುದು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪ ಸಣ್ಣ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜನರಿಗೆ ಒಡಾಡಲು ಜಾಗವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 20-30 ಜನ ಒಂದೇ ಸಣ್ಣ ಒಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಒಡಾಡಲು ಸ್ಥಳವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾಯಿದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇನೋ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಬಳಗ ಹಾಗೂ ಅದರ ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಿರೇಜ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟು ಸರ್ವೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ನುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಇಂತಹ ಬೇಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನ ಇಂತಹ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಸರಿಯಾದ ವಿವರಗಳು ಇರುವಂತೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿರೇಜ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಗೂ ವಿರೇಜು ಮ್ಯಾಪ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ನುಟಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವಿರೇಜು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಲು ನಾಕಪ್ಪು ನಿಬ್ಬಂಧಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ವಿರೇಜು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದಿವನ ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ವಿರೇಜು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಶೇಕಡಾವಾರು ರಷ್ಟು ಬರ್ಡು ಮಾಡಲು ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರು ನಿರ್ದರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ವಿರೇಜು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಕೆಲವು ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ವಿರೇಜ್ ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಹ

ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ತಾವೇ ಆ ಖರ್ಚು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅದರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ರೆವಿನ್ಯೂ ನರ್ವೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಮುಂಬೈ ಭಾಗದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಸಾಲರೇಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ಯಾಗ್ರೆಂಟೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಇತ್ತು. ಅದರ ಕಲಮು ಒಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಅದರ ನಿಯಮಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡುವಂತಹುದು ಇದೆ. ಆ ಆಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ, ಒತ್ತೆ ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್‌ಸಾಲರೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಅದಮೇಲೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದವನೂ ಸಹಿತ ಆ ಜಮೀನಿನ ಸಂಬಂಧ ವಹಿವಾಹು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಯೂನಿಫಾರಂ ರೂಲ್ಸ್, ಬಿಲ್ ಬರುತ್ತದೆ ಆಗ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯೂನಿಫಾರಂ ಬಿಲ್ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಪಾಸ್ ಆಯಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಸೆಂಟ್ ಆಯಿತು. ಬಾಂಬೆ ಆಕ್ಟ್ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಆಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಜಾರಿ ಆಗಲಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತಡ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಏಕೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಆಮರ್ ಬಜಾವಣಿಗೆ ತರಬೇಕು ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿದ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ರೈತ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಜಾಲ ಗಿಡವನ್ನು ಕಡಿಯಲಕ್ಕೆ ಪರವಾನಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೂ ಗಂಧದ ಗಿಡ ಅಲ್ಲ, ತೆಂಗಿನ ಗಿಡ ಅಲ್ಲ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೊಂಚ ಕೊರಡು. ಚಕಡಿ ಮಾಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಜಾಲ ಮರ ಕಡಿಯಲಕ್ಕೆ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಪರವಾನಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸಾ ಮಿಲ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಂದ ಚೀಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚೀಟಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚೀಟಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊರೆದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇದೆಯೋ ಅಥವಾ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಇದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಕಾಡಿನಿಂದ ಕಡೆ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂತಹ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ, ಇದ್ದೇವೆ ಅಂತ. ಇಂತಹ ಮರ, ಇಷ್ಟು ಅಡಿ ಇದೆ ಅಂತ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಂತಹ ಜಾಲ ಮರ, ಬೇವಿನ ಮರ ಅದರೂ ಕೂಡ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ತಂದದ್ದು ಆಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಬೆಂಗಳೂರು-ಕೋಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಈ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಅಥೋಗಿತಿಗೆ ಇಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಈ ಅಡಳಿತದ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಯಾವ ಒಂದು ಸರಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ)

ಯಾದಂತಹ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಕಂದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿತ್ತೋ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊರೆ ಆಯಿತು. ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾಗು ತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಒಂದು ಶಂಕೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಅಪಾಲಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ರ್ಯಾಂಡ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ವಾದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಆರ್ಡರ್ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಡ್ ಒಂದಿ ಟಲ್ಲರ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪಾಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅನೇಕರು ಆಗಲೇ ಯದ್ಯಾ ತದ್ಯಾ ಬೆರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸರಿಯಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಜಮೀನೂ ಕೂಡ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳುವೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಜುನಾವಣೆಗಳ ಮುಂದೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎರೇಕ್ಟರ್ ನಡೆಸಿದ್ದು ಆಯಿತು. ಈಗ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಇದುವಾಗ ಒಂದು ರಾಗ ಎಳೆದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ, ಇವತ್ತಿನ ವರ್ಷಕ್ಕಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮುಂದೇ ನೋಡೋಣ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ತೋರಿಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಪಂಗಡ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಈ ಕಡೆಗೆ ಉರುಳಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ವರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಬಾಕಿ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗೊಬ್ಬರ ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ದರಖಾಸ್ತು ಜಮೀನು ಹಂಚುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ ಪಡೆದವರು ಗುಮಾಸ್ತ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ನಿಲುವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ. ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ ಪಾರ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ತಮ್ಮವರೇ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಆ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಲಿ, ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಆಗಲಿ ಈ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಧಾಯಕವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈಗಲಾದರೂ ದಿಟ್ಟತನದ ದಾರಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರೈತನ ಉದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೋಷವನ್ನೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಈ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಪೈಕಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಈಗತಾನೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರಮಾನ ಕೆಡ್ತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವರಮಾನ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಆದದ್ದಲ್ಲ. ಬೆರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಟೀಕ್ ವ ಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ 30 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈಗ ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೇಟ್‌ಗೂ ಅದರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರೇಟ್‌ಗೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅರ್ಥಾರ್ಥ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ದರದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಭಾಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಗರ್ವ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಆಗಿ ಅದು ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಧೆಗೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್ ಮರ ಬೆಳೆಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅಗಿರತಕ್ಕ ಬರ್ಚ ಅದರಿಂದ ಅಗಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗಿದೆ, ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಅದರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ಈ ಗಂಧದ ಮರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಹೆಸರಾಂಥ ಗಂಧದ ನಾಡಾಗಿತ್ತು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಒಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಮರಗಳು ಬೇಗ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಮರ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಬೆಳೆದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಗಂಧದ ಮರಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಾಲದದಕ್ಕೆ ಈ ಗಂಧದ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಬಾಟನಲ್ಲೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಇತ್ತೀಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗಂಧದ ಮರಗಳು ಈ ದಿವಸ ಕಳವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಇತರೇ ಬೆರೆಬಾಳತಕ್ಕ ಸಾಗುವಾನಿ ಮರ, ಬೀಟೆ ಮರ ಇತ್ಯಾದಿ ಮರಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸಾಧೆಗಾಗಿ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ಬೆರೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ಒಂದು ನುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಿಪ್ಪಾಂಗ್ ಕ್ಯಾಲಿಟಿಯ ಟೀಕ್ ಮತ್ತು ರೋಡ್ ಉದ್ದನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಟು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಸೌದೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸತಕ್ಕ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆ ಸೌದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಜನರು ಬಹಳ ಬೆರೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನೂ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಮರ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೌದೇ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆ, ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸೌದೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಾಗಿಲು, ಕಿಟಕಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಲದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬೊಂಬೊ ಸಹಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದರ ಬೆಳೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಸಾಪ್ ಉದ್ದಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಬ್ಬರನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಪದದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ತಾವು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ ಅನೇಕ ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶರಾವತಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಬದ್ಧಾವತಿಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ನದಿಗೆ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ ಬಹುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ನಾಶವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇನ್ನಾದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡು ಸಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಬೈಲುನಾಡಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ನಾಳೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ದಿವಸ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲದಾಗಿಯೂ ಮರಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಾಡನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾವು ಈ ಇದ್ದಿಲ್ಲದ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಗ್ಯಾಸನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ರೈನ್ ಟ್ರೀಸ್ (rain trees) ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಿರತಕ್ಕೆ ಹೊಂಗೆ ಮರಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೊಂಗೆ ಮರಗಳೂ ಕೂಡ ದೇಶದ ಒಂದು ಸಂಪತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಹಸುರೆಲೆ ಗೊಬ್ಬರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯದಂತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಟೀಕ್, ರೋಜ್, ಸೀಡರ್ ಉಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರೀನ್ ಮೆನ್ಯೂರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವು ತಾಳಿರುವ ಒಂದು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಹಾಗೂ ನಿಧಾನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದೃಶ್ಯವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಾಪೂಗೌಡ (ಶಹಪುರ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂದಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ; ಹಾಗೂ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಡ್ಡೆ ಸರ್ವೆನಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಇಡಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೆನಪಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ, ರೈತರು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭೂಮಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ರೈತನು ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಮನೆ, ಭೂಮಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಷ್ಟವಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಆ ತೋದರ ಮಲ್ಲಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಾಡಿಕೆ ಬಂದಿದೆ. ರೈತನು ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಹಾರ್ಡ್ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ರೈತನಿಗೂ ಭೂಮಿಗೂ ಇದ್ದ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಿವಿಜನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಸೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಸ್, ರೋಕರ್ ಫಂಡ್ ಸೆಸ್ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಥಾ ಪದ್ಧತಿ ಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂದಾಯ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ರೈತರಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಂದಾಯವಷ್ಟು ಎಂಬ ದೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂಥಾ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನರಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಪೂರ್ಣ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ನೀರಿನನ್ನು ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಸ್, ರೋಕರ್ ಫಂಡ್ ಸೆಸ್

ಮತ್ತು ಸರ್‌ಥಾಜ್‌ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಕಂದಾಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರು ಮೋಸಹೋಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಿರುತ್ತವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಈಗ ಕಾಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ 4 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ 7 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಲೋಕಲ್ ಫಂಡ್ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್‌ಥಾಜ್‌‌ನೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸರಿಯಾದ ಕಂದಾಯವತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಗೂ ರೈತನಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದು ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯೆಂದರೆ, “ರೈಟ್ಸ್ ಲೆಫ್ಟ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ಸ್” ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಎಷ್ಟೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಖರೀದಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಂಟು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೈತನು ಅಂಥ ಜನರಿಗೆ ಗೌರವ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ರೈತನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕಲಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರಾನ್ಸು ಭೋಗರ ಹತ್ತಿರ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಪಹಣಿ ಬರೆಯಲು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅದೇ ರೀತಿ ಶಾನ್ಸುಭೋಗರು ಬರೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವನು ಶ್ರಾನ್ಸುಭೋಗರು ಏನು ಪಹಣಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹಜ್ಜುಲ್ಲ ಜನರು ಶ್ರಾನ್ಸುಭೋಗರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತಂದು ಪಹಣಿಯನ್ನು ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕೋರ್ಟ್‌‌ಗೂ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಈ ಪಹಣಿಯನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರಾನ್ಸುಭೋಗರು ಬರೆದಂತೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೂ ಏನಾದರೂ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಧೃಢವಾದ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಲೆಫ್ಟ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ಸ್‌‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಡ ರೈತನು ಕೋರ್ಟ್‌‌ಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಹೊಲ ವಸಾರಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಬೇಕು. ನಂತರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ತಾಹಸೀಲ್ದಾರರು. ಅದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದು ವರ್ಗಮಾಡಲ್ಪಡದೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೇಸುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಯಾರಾದರೂ ಕೋರ್ಟ್‌‌ಗೆ ಹೋದರೆ, ಇವನಿಗೆ ಅಂದರೆ, ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ 3-4 ವರ್ಷ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಿದರೂ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಹಕ್ಕು ಯಾವ ವರ್ಷ ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅದೇ ವರ್ಷ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ರೈತನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವಿದ್ದರೆ, ರೈತನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಟೀಸ್ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಚೇರಿಯವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಇರುವ ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ರಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿರಿಷನ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ 10-15 ವರ್ಷಗಳು

(ಶ್ರೀ ಬಾಪೂಗೌಡ)

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ರೈತನು ತನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹದಮಾಡಿ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಅಲ್ಲ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಅವನಿಂದ ರಾಯಲ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಯಲ್ಟಿ ಕೇಳುವುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಮಗಟ್ಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರು ರಾಯಲ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಭೋಗರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಭೋಗರುಗಳು ನಾವು ಇನ್ನು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ವೇಳೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಆಸಕ್ತಿಬೇಕೋ, ಅದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಈ ಪಕ್ಷಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ರಿಕಾರ್ಡು ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಈ ತರಬೇತು ಪಡೆದ ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಚೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲರತ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷಣೆ ಬರೆಯುವುದು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಆನೇಕ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ನೀರಾವರಿ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನೀರಾವರಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ, ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ರೈತನು ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಲವಾರು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ, ಅಲೂಗಡ್ಡೆ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ತರಕಾರಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಗೂ ತರಹ ತರಹವಾದ ನೀರಾವರಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೆ ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಜನ ನಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಧಾ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಬಗ್ಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾದರೆ ಅವನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗಬೇಕು. ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ರೈತರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ, ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕು. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಸ್ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಹ ಪರಿಹಾರದ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು 11ನೇ ಅವತಾರವೆಂದು ಈ ದಿವಸ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ರೈತರು ಕೆಲವು ಸಲ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬದಲು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ದರ್ಜಾ ಮೂಲಕ

ಲಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಿರುಕುಳವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬದಲು ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಮೇನ್‌ಟೆನೆನ್ಸ್ ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಿರಾಪರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ 33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. 50 ವರ್ಷದ ಸರ್ಕಾರದ ರೆಕಾರ್ಡನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಪಾಡು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮಾಂಗಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಸ್ತು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ ಕೆಲವರು ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಂಬಬೇಕು. ಈ ಜನರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಬೇಕು, ಕಾರುಣ್ಯಬೇಕು ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರಿಗೆ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಅಹಾರಧಾನ್ಯ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೃಪ್ತುಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಮಧ್ಯಮರ್ತಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಬಡವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರ ಬೇಕಾದರೆ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಮಧ್ಯಮರ್ತಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಡಿ. ಬಡ ಜನರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಲೇಬೇಕು. ಈಗ ಕಾಲ ಮೀರಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಬಿಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಬಾಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಅವರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾನವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರೆಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಒಂದೂ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಏನಾದರೂ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲೇ ಗೋವಿಂದಾ ಆಯತೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 43 ಮತ್ತು 47ನೇ ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಕ್ಷಾಮದ ಚಿಂತನೆಗೆ ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷ ಜನ ರೈತರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ಜನ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಮೃಗಗಳಂತೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನಾಗರಿಕರು, ನಾವು ಗಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಾದಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಜೀವನದ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರ ಕಡೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯ ರೋಷ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಎಪಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಜನರು ಸಹ ಎಚ್ಚೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿ ನೌಕರರಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಂತೆ ಇವರ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಭತ್ತವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಉಚಿತವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಉಚಿತವಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ)

ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೇ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೂ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ? ಅವರು ಸಹ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಅಲ್ಲವೆ ? ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರುಗಳು ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಕೂಲಿ ನಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದರು, ನಾಕರರ ಸಂಬಳ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಇರಬೇಕು, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆದಾಯ ಕನಿಷ್ಠ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಎಂದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೂಲಿಗಾರರ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಜನರು ಸುಮಾರು 60 ಲಕ್ಷ ಇದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ನಿಗುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಇವರಿಗೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ಸಹ ಎಚ್ಚೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರದ ಜನರು ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು 21ನೇ ಮೇ 1967ರಲ್ಲಿ ಕರೆದು, ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಏನೆಂದರೆ ಈ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತ ವಾದಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 20 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಮೂರು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ? ಬಡವ ಇನ್ನೂ ಬಡವನಾಗುವುದು, ಶ್ರೀಮಂತರು ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವುದು, ಇಷ್ಟು ಹೊರತು, ಬಡವನ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ನಮಾಜವಾದ ಅಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು. ಆದರೆ ಅವರು ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ 60 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಮೃಗಗಳಂತೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಗಣರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಕಾಲ ವಿಳಂಬವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಈ ದೀನದಲಿತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಅಮೀನ್ (ಉಡುಪಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇಂದಿನ ನಾನಾ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂಗಡ ಪ್ರಶ್ನವನ್ನು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಕಂದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತವಾದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಏಳಿಗೆಗೆ ವಿಚಾರವಿಷಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ನಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟು ಎಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರಾಗಿದ್ದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ದುರ್ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆಶಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಬಡವರು, ಬಗ್ಗರು, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶಕ್ತದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರೋ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿನಾಯಿತಿ ನಿಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬಡಜನಗಳು ಯಾರೂ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗದೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇರುವ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ

ದುದ್ದು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಜನರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಆಡಳಿತ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋದರೂ ನಾವು ಕಾಣುವಂಥಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳು ಈಗಲೂ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಭೃಷ್ಟಾಚಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಫರ್ನಿಚರ್ ಇಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪೇಪರ್ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಕಷ್ಟ. ನಮಗೆ ಯಾವುದೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಲಂಚದ ವೈಕರಿ ಜಾಸ್ತಿ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಧಾನವಾಗುವುದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಇದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಜಾಗೃತಿ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಆಗ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತಿದ್ದೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸಿಸ್ಟಂನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಅದು ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಜಾಗೃತ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಡೀಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಂದ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಿಸೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಬಾರದು. ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಳಿತಿಡ್ತೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಏಕಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಟ್ಟು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನರ ಎರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಜಾಗೃತಿಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಜನಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ; ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಜನಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೊಟಿಸಿ ಫುನ: ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn to meet at 1 P.M. to-morrow.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday the 5th July 1967.